

Přílohy

Příloha č. 1: Kritéria hodnocení 2. ZŠ

Příloha č. 2: Dokončení příběhu – práce žáků + nedokončený text

Příloha č. 3: Určování rodu podstatných jmen – práce žáků

Příloha č. 4: Vymyšlené příběhy s použitím slov obsahující dě, tě, ně, mě – práce žáků

Příloha č. 1:

Kritéria hodnocení 2. ZŠ

A – je nadstandard, komu to už jde výborně

C, D, E znamená, měli bychom přidat

Dále bychom měli pracovat:

- Mít zájem o učení
- Plnit své povinnosti
- Umět naslouchat
- Dokázat se slušně zeptat
- Alespoň chvíli se plně soustředit
- Mít chuť poradit spolužákovi nebo spolužačce
- Nechat si poradit, když něčemu nerozumím
- Zkusit prosadit svůj názor podle pravidel slušnosti
- Spolupracovat
- Vhodně argumentovat
- Respektovat názor druhého

Pokud to všechno zvládneme, jsme dále hodnoceni číslem I.

Pokud trochu ne číslem II.

Přinejhorším číslem III.

I když se nám něco nepovede, můžeme se zlepšit, záleží jen na nás.

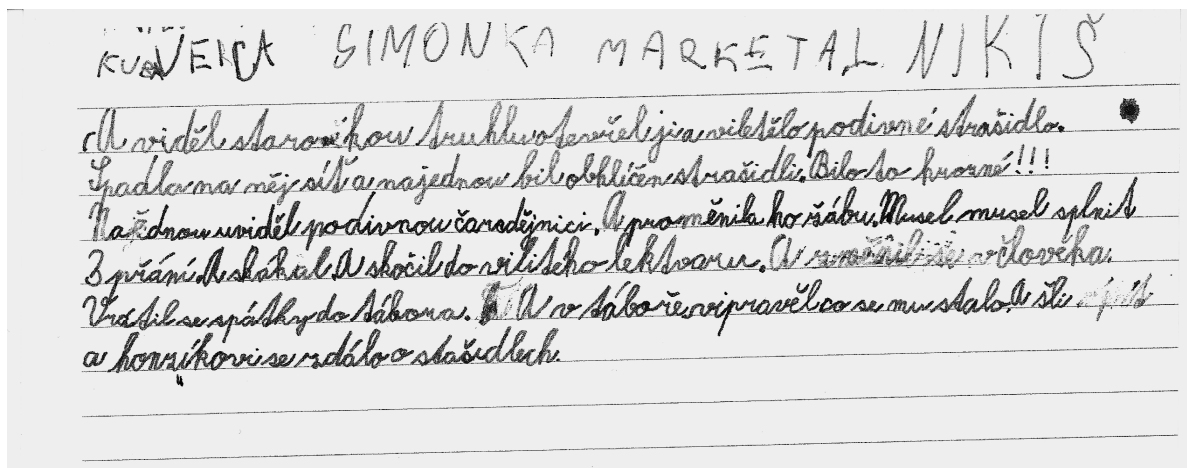
Všichni žáci touží: "Mít tak samé jedničky!" Přitom by měli mít jiné přání: "Kéž se toho co nejvíc naučím." Rodiče se dětí ptají: "Jaké jsi dnes dostal známky?" Místo toho by se ale měli ptát: "Co ses dnes zajímavého dozvěděl?"

Příloha č. 2:

3 články, 2. třída – literatura

Strašidelný mlýn

Honzík byl na dětském táboře nedaleko strašidelného mlýna, o kterém se vyprávělo mnoho hrůzostrašných historek. Prý každou noc přilétnou do toho mlýna strašidla a o půlnoci se tam začnou dít prapodivné věci. Nejdříve jsou slyšet divné zvuky, kvílení, praskot dřeva a pak se začne točit mlýnské kolo. Všude je cítit zápach síry a jsou vidět barevné plameny. Tomu se však Honzík jenom smál. Přeci nebude věřit takovým dětským povídkám. A tak se rozhodl, že až bude mít noční hlídku, půjde se do toho mlýna podívat. Té noci měsíc pěkně svítil, byl právě úplněk, a tak Honzík dobře viděl na cestu. Přišel k mlýnu, otevřel vzající dveře a ...

Čarodějná kniha

Rodiče Alenky koupili krásný dům na samotě u lesa. U domu byla velká louka plná květin, zahrada s ovocnými stromy a také malý rybníček s lekníny. Celé dny si Alenka hrála na zahradě, běhala po louce a pouštěla lodičky v malém rybníčku. Jednoho dne se Alenka probudila a venku bylo zamračeno, sychravo a dokonce začalo pršet a v dálce byla slyšet bouřka. Alenka nemohla jít ven. Rozhodla se, že prozkoumá celou půdu. Když se maminka nedívala, vylezla po schodech nahoru. Na půdě bylo mnoho zajímavých starých věcí. Staré potrhané křeslo, popraskané veliké zrcadlo, starodávná skříň, velká truhla plná všelijakých hadrů a knih. Alenka rozevřela knihu s ohořelými listy. Na první straně bylo napsáno: *neotvírej tuto knihu, pokud neznáš temné čáry, sic z tebe zbudou jenom cáry.* Alenka neuposlechla, otevřela knihu, a v tom se setmělo a ...

Najednou se s knihy začala svítit a objevil se čaroháček (a m) Merlin. Mávnuv kůlkou a najednou se s Alenky stala tabuť. Musíš najít kouli pod vodou. Alenka vyběhla k rybníku a připlavala do prostřed rybníka. (A) Ponorila hlavu do vody a uviděla kouli. (A) Přišel čaroháček Merlin: kék! Z úhol je vyletěl na kovu kde je vlajka. Tu vlajku musíš sebrat. Alenka vyletla na kovu a sebrala (rolan vlajku).

Strašidelný hrad

O letních prázdninách jel Martin s maminkou a tatínkem na výlet do templářského hradu. Tento hrad stál na strmé skále. Paní průvodkyně provázela celou skupinu po nádvoří, komnatách i věžích. Poutavě vyprávěla o celé historii hradu. Zmínila se také o pověsti, že je v hradu ukrytý poklad, který dosud nikdo nenalezl. Ve sklepení hradu bylo mnoho tajuplných málo osvětlených chodeb, které se proplétaly pod celým hradem. V jednom nepozorovaném okamžiku uviděl Martin na zdi záhadnou dlaždičku znázorňující nějaké strašidlo. Dlouze si jej prohlížel a ani si nevšiml, že skupina návštěvníků zabočila do další chodby. Ta záhadná dlaždička jej tak silně přitahovala, tak moc si na i chtěl sáhnout. Byla však velmi vysoko. Stoupl si tedy na kámen, zvedl ruku a položil na dlaždičku celou svoji dlaň. V tom okamžiku se zeď pohnula a otevřely se dveře do tajné chodby. Martin vešel dovnitř a ...

Vešel dovnitř a uviděl jeskyni. ve rohu byla kůlka, pod ní byla průhledná kůlka strašidla. Byl strašidelný hrad. Byl tam ještě jedna chodba. šel do ní a uviděl hrad. lev mu řekl po- dál přes mui slata a smítka. byla tam i jedna díka. lev řekl velmi tu díky a sou mě- yabij. hrad jak to martin uvidla stal se z lva- píně. Ze toho strašidelného hradu byl najednou nov- mální hrad. a všichni se radovali ze všechno dobře dopadlo.

Pa

Obyvatelé Kouzelného stromu

Děti rychle zmizely v hustém listoví - a když pod strom dorazil pan Fousek s ostatními skřítky, už po nich nebylo ani stopy.

"No tak, slezte dole!" volali za nimi skřítkové a poskakovali kolem kmene. "Někdo vás chytl, nebo se ztratíte! S tímhle stromem jeden nikdy neví!"

Když to Tom nahore uslyšel, rozesmál se. Rozhlédl se kolem a protože na stromě rostly žaludy, hned jeden utřhl a hodil ho dolů. Trefil pana Fouska přímo do klopotičku a skřítek začal divoce poskakovat a zděšeně křičet: "Něco na mě spadlo! Něco na mě skočilo!"

Ještě chvíli lamentoval a pak se rozhodlo tělo. "Asi odešl," napadlo Toma a zase se rozesmál. "Padající žaludy se jim asi moc nelíbí. Ani se nedivím!" Děti teď mohly nerušeně pokračovat ve splňání.

"Asi to bude opravdu dub, když na něm rostou žaludy," usoudila Eya. Ale jen to dořekla, narazila hlavou na trs listových otrásků.

"To je ale divný. Tady rostou ořechy," podívala se. "Doufám, že nahore porostou jabka a hrůšky, docela bych si dala," přimlouvala se Tereza. "Ten strom se mi začíná líbit."

Mezitím už se dostali skutečně velmi vysoko do koruny.

Mezitím už se dostali skutečně velmi vysoko do koruny.

ROD ŽENSKÝ PODSTATNÁ JMÉNA ROD MUŽSKÝ ROD STŘEDNÍ

panna = kněz = paprsek

černý = bílý = (dívčí)

koruna = prase = vládce

hrůšky = housenka = (dívčí)

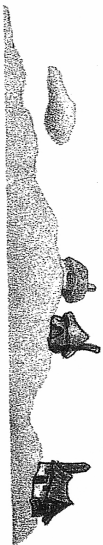
sloup = hubičky = kůrka

CO DÁLE DĚTI MOHLY SPATŘIT NA KOUZELNÉM STROMĚ ?
Významy měl plný světlý. Někdo měl.

A máma přel

Eliska
Boudovaci

Obvatele Kouzelného stromu

Děti rychle zmizely v hustém listoví - a když pod stromem dorazil pan Fousek s ostatními skřítky, už po nich nebylo ani stopy.

"No tak, slezte dolů!" volali za nimi skřítkové a poskakovali kolem kmenů. "Někdo vás chytil, nebo se ztratíte! S tímhle stromem jeden nikdy neví!"

Když to Tom nahoře uslyšel, rozesmál se. Rozhlédl se kolem a protože na stromě rostly žaludy, hned jeden utíhl a hodil ho dolů. Trefil pana Fouska přímo do kloboučku a skřítek začal divoce poskakovat a zděšeně křičet: "Něco na mě spadlo! Něco na mě skočilo!"

Ještě chvíli lamentaloval a pak se rozhodilo ticho.

"Asi odesíl," napadlo Toma a zase se rozesmál. "Padajíci žaludy se jim asi moc nelíbí. Ani se nedivím!" Děti teď mohly nerušeně pokračovat ve šplhání.

"Asi to bude opravdu dub, když na něm rostou žaludy," usoudila Eya. Ale jen to dořekla, narazila hlavou na trs lískových oříšků.

"To je ale divný. Tady rostou ořechy," podivila se.

"Doufám, že nahoře porostou jabka a hrušky, docela bych si dala," přimlouvala se Tereza. "Ten strom se mi zatímá líbit."

Mezitím už se dostali skutečně velmi vysoko do koruny.

ROD ŽENSKÝ PODSTATNÁ JMÉNA
ROD MUŽSKÝ = ROD STŘEDNÍ

leopard	slonem	lisovici
lira	fovecké	šplhařině
komuný	skřítkovaci	leopard
hruškový	komene	dešti
hlavou	žem	jablka

CO DÁLE DĚTI MOHLY SPATŘIT NA KOUZELNÝM STROMĚ ?

jablka, borůvky, maliny, ořechy,
romarýnek, škvárlka, včelchma

hrušky, borůvky, hrušky, dýně,
hrušky, borůvky, hrušky

hrušky, borůvky, hrušky,

hrušky, borůvky,

hrušky, borůvky

Obyvatelé Kouzelného stromu

Děti rychle zmizely v hustém listoví – a když pod strom dorazil pan Fousek s ostatními skřítky, už po nich nebylo ani stopy.

„No tak, slezte dohl!“ volali za nimi skřítkové a poskakovali kolem kmene. „Někdo vás chytl, nebo se ztratíte! S tímhle stromem jeden nikdy neví!“

Když to Tom nahore uslyšel, rozesmál se. Rozhlédl se kolem a protože na stromě rostly žaludy, hned jeden utřhl a hodil ho dolů. Třetí pana Fouska přímo do kloboučku a skřítek začal divoce poskakovat a zděšeně křičet: „Něco na mě spadlo! Něco na mě skočilo!“

Ještě chvíli lamentoval a pak se rozhodlo ticho. „Asi odesli“, napadlo Toma a zase se rozesmál. „Padající žaludy se jim asi moc nelíbí. Ani se nedivím!“ Děti teď mohly nerušeně pokračovat ve šplhání.

„Asi to bude opravdu dub, když na něm rostou žaludy“, usoudila Eva. Ale jen to dořekla, narazila hlavou na trs listových oříšků.

„To je ale divný. Tady rostou ořechy“, podivila se. „Doufám, že nahore porostou jabka a hrušky, docela bych si dala.“ Přimlouvala se Tereza. „Ten strom se mi začíná líbit.“

Mezitím už se dosrali skutečně velmi vysoko do koruny.

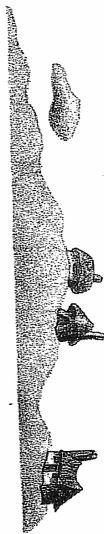
ROD ŽENSKÝ ROD STŘEDNÍ ROD MŮŽSKÝ ROD STŘEDNÍ

šestna	šestnáct	šestnáct
knížky	žaludy	jabka
Eva	oříšky	(šišky)
zvonky	skřítkové	hrušky
koruny	skřítky	šplhání

CO DÁLE DĚTI MOHLY SPATŘIT NA KOUZELNÉM STROMĚ?

Ještě myslím že další honu avšak šeliv
a hon šeliv bude měškové jíst. Uže kam bude
v malované šupce. A ho šupce bude porost smrkov.
A potom když se šupce vrátili šplhaly na ven
tak už bude vesela U ho šupce bude vrátil a
bude do jaké šelivkové šupce. A pan šelivkové šupce
ma v šelivkové.

Obyvatelé kouzelného stromu

Děti rychle zmizely v hustém listoví - a když pod stromem dorazil pan Foušek s ostatními skřítky, už po nich nebylo ani stopy.

"No tak, slezte dole!" volali za nimi skřítkové a poskakovali kolem kmene. "Někdo vás chytl, nebo se ztratíte! S tímhle stromem jeden nikdy neví!"

Když to Tom nahoře uslyšel, rozesmál se. Rozhlédl se kolem a protože na stromě rostly žaludy, hned jeden utřhl a hodil ho dolů. Třetí pana Fouška přímo do kloboučků a skřítek začal divoce poskakovat a zděšeně křičet: "Něco na mě spadlo! Něco na mě spadlo!"

Ještě chvíli lamentoval a pak se rozhodl stáhnout. "Asi odešli," napadlo Toma a zase se rozesmál. "Padající žaludy se jim asi moc nelíbí. Ani se nedivím!" Děti teď mohly nerušeně pokračovat ve šplhání.

"Asi to bude opravdu ďáb, když na něm rostou žaludy," usoudila Eya. Ale jen to dořekla, narazila hlavou na trs lískových oříšků.

"To je ale divný. Tady rostou ořechy," podívala se. "Doufám, že nahoře porostou jabka a hrůšky, docela bych si dala." Přimlouvala se Tereza. "Ten strom se mi začíná líbit."

Mezitím už se dostali skutečně velmi vysoko do koruny.

ROD ŽENSKÝ RODSTAVNÁ JIČENA ROD STŘEDNÍ

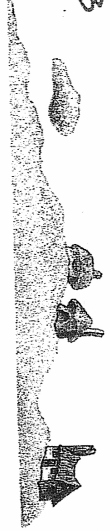
bro	aborn	šlhoim
terea	tom	ěli
alop	par	lch
hans	duš	pallov
hušky	dušlhoim	lhoim

CO DÁLE DĚTI HOHLÝ SPATŘIT NA KOUZELNÝM STROME ?

pallov, hušky a další oves, +
 kovář u nás stýbla, neovské, +
 Muplom u nás kovář byli u mějke
 rvačim, prodavci, Těba mějke
 kouzelní, bylovci, Morim u skřítelme
 mějky, kovář.

1. časová
Mububonov

II B

Obyvatelé Kouzelného stromu

Děti rychle zmizely v hustém listoví - a když pod strom
dorazil pan Fousek s ostatními skřítky, už po nich neby-

lo ani stopy.

"No tak, slezte dole!" volali za nimi skřítkové a poska-
kovali kolem kmeně. "Někdo vás chytl, nebo se ztratitel

S tímhle stromem jeden nikdy není!"
Když to Tom nahoře uslyšel, rozesmál se. Rozhlédl se
kolem a protože na stromě rostly žaludy, hned jeden utri-
hl a hodil ho dolů. Třel pana Fouska přímo do kloubů-
ku a skřítek začal dývoce poskakovat a zděšeně křičet:
"Něco na mě spadlo! Něco na mě spadlo!"

Ještě chytl lamentoval a pak se rozhodilo ticho.

"Asi odesli," napadlo Toma a zase se rozesmál. "Padajíci
žaludy se jim asi moc nelíbí. Ani se nedivím!" Děti teď
mohly nerušeně pokračovat ve splnění.

"Asi to bude oprava dřív, když na něm rostou žaludy."
usoudila Eka. Ale jen to dořekla, narazila hlavou na tří-
skových ofísků.

"To je ale divný. Tady rostou ořechy," podivila se.

"Doutám, že nahoře porostou jabka a hrůšky, docela
bych si dala," přimlouvala se Tereza. "Ten strom se mi za-
číná líbit."

Mezitím už se dostali skutečně velmi vysoko do ko-
ruhy.

ROD ŽENSKÝ PODSTATNÁ JMÉNA ROD MUŽSKÝ

ROD STŘEDNÍ

jabka hlava sem

lístek

hrůšky

obříšky

stěla

Tereza

jablko

zplhorm

Eka

duch

jablko jabka

slapy

dvorn

lidom

CO DÁLE DĚTI HOHLY SPATŘIT NA KOUZELNÉM ?
STROJE ?

Buřina neví co se má dvorní

merrnvi malý v jednom

Měrnou kříž rozmáče a divně

a má horn byl kaveč a nřičeč.

Barna paskelku, 4 hlavice korn Eblony

ni hlom harnm ohem karpku: nelka

kapku ry ledu, kralu, byčelony, jačev

2 hlavice pza, modnyfot korn, duak,

Příloha č. 4:

TEŽKÝ, (TRAVEL) (IDE) (INT) (A) (T) (V) (O) (U) (M) (S) (T) (E) (M) (U)
TĚLESO, JEŠTĚ, CHTĚL, ZACHRANITĚ,

TEŽKÝ TĚLESO PŘILETĚLO DO MRAVENIŠTĚ A
KOZDOŘILO STĚNU. MRAVENEK KŘÍČÍ ZACHRANITĚ
MRAVENIŠTĚ MRAVENCÍ MEZI TÍM PERLI TĚSTO
A MISLELI ŽE SI ZNÍČÍ TĚLO, JEŠTĚ
CHTĚL ZACHRANIT SVÍ TĚLO KONEC.

Tělo a Amelie / Maria ... KIRA ...

MĚLI, MĚ, MĚSTO, MĚJTE
MĚSÍC, MĚKNOUT, MĚDATY
MĚCHAČKA, MĚKOE, MĚNIC,

MĚLI JEDNO MĚSTO A JADNA
VTOM MĚSTE MĚSÍC
TEN MĚSÍC BYL
TAK VELKÝ ŽE
SE DO MĚSTA
NE VEŠEL. MUSEL
ZMĚKNOUT ABY
SE TAM VEŠEL.
A TAK TO BYL
MĚDATI MĚSÍC.

CHALOUPKA A
VTÝ CHALOUPCE
BYLA MĚCHAČKA.
MĚSE ZALIBYLA.

Fm A 38 I KALINGOVÁ

Anna Kovařová

NEVONĚ, NĚMECKU, NĚKULIK, NĚKDO, NĚVONĚL, SNEHU,
NĚMŮ, STOJNĚ, SNĚHOVÍ, SNĚHULÁK,

SNĚHULÁK ZE SNĚHU STOJÍ V NĚMECKU NĚKOLIK SNĚHULÁKŮ
HRAJOU SI VE SNĚHU. SNĚHULÁK MÁ SNĚHULÁČKU A SNĚHULÁKJI
NEVONĚL.

Anna Kovařová

Terry Klava

O DĚDEČKOVĚ.

BYL DĚDEČEK A MNĚL
DĚTI, DĚLALI TABORÁK, V
NE DĚLI, ~~PRINĚL~~ PRINĚL DĚDEČEK
Z BABIČKOU. A ZDĚSILI JE.
MAMINKA UDELALA PICU.